

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181691440/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

da at give en Ansøgning ind til Kongen om dette Saan, men det blev afslaaet. Beskyndret vilde han forlade Paris, men ved Lejlighed fik han en fornemme Hæret i Tale, hvilken han udeventede om, hvad der havde tilbragt sig. „Hvad vil I give mig," sagde denne Mand — for i Frankrig siget alle store Hæret I til Golt — „hvad vil I give mig, om jeg kan jærlygne Eder med et godt Raad?" — „Min Erkendtlighed ligger i denne Obligation," svarede han, „som jeg herved giver Dem." — „Gødt," sagde Hæret, „I er en Kar, at I har begjært kun fem Tusende Rigsdaler; hvad for I udrette dermed, naar Douceurerne fraregnes? Nej! gjør Beregningen om, vis, at I behøver tyve Tusende Rigsdaler til at sætte Fabrikken i behørig Gang med, og da skal I se, det ikke aflaa. Thi da kan vedkommende gjøre sig Hæret saa, at I er i Stand til at give gode Douceurer." Fabrikøren fulgte Raadet, og hans Ansøgning blev strax bevilget, hvorpaa han indløste sin Obligation og rejste hjem. Nogle Aar efter gjorde han en slog Bankerot, hvorved Kongen tabte den hele Summa.

Den brune Mand. Ja, det var i Frankrige, men vi leve jo i Danmark?

Romanden. Rigtig nok, men da alle franste Modeler indføres her i Landet, hvorfors skulde da ikke denne ogsaa blive indbragt, i Fald vi ikke allerede har den?

Den brune Mand. Jeg ser, min Begn holder for Døren. Tak for god Undervisning. Jeg mærker nok, at jeg ikke faar Lov til at betale. Gud vellygne dig! og Lykken hvile over dit Hus! (afside, idet han gaar.) Det var en Mytke, at jeg ikke raadsforte mig med ham, for end jeg rejste til Byen.

Derpaa steg han med sin Sou paa Vognen og rullede af Sted til sit Hjem, uden Tvivl mere misfornøjet med sin Handel, end han tilforn havde været. Meget havde jeg ønsket at lære nøjere at kjende denne foregivne Helgen, men det har ikke lykkedes mig. Saa meget kunde jeg dog af denne foregacende Samtale slutte mig til, at Manden horte til den Klasse af Mennesker, der postage sig en Sælligheds-Maale for der-

under at kunne begaa alle mulige Løjer; der ere i Stand til at dræbe en Broder, idet de vellygne ham; der vil indbilde Verden, at de ere gode og dydige Mennesker, men hvis gode Gjærninger høre op, saa snart som deres egen Fordel ophører, saa at deres Uedelmodighed altsaa ikke varer længere end de Klæder, hvorm Butler siger i sin Hudibras:

So learned Taliacotius, from
The brawny part of porter's bum,
Cut supplemental noses, which
Would last as long as parent breech;
But when the date of Nock was out,
Off dropt the sympathetic snout.

En og tyvende Kapitel.

Jeg faar en ny Hæret.

Min Hæret satte sig strax til Gæst, og ved til Hæretsgaarden, hvor Forvalteren uden megen Bansefæghed imodtog hans Venge. Jeg blev altsaa overleveret til Forvalteren og fik saaledes et nyt Hæret.

Spad Romandens Karakter angaar, da høret han til de Golt, om hvilke der ikke er meget at sige; som ere moraliske Maffibier og have enten ingen fast Karakter eller og en, som er sammenblandet af ubillige. Man vil af det foregaaende se, at han for en Mand af hans Stand tænkte ganske sundt; at han juhl ikke gjorde lynderlig enten ondt eller godt; at han vidste at vasse paa sin Hæretsgvej og holdt for, at

Samuel Butler (1612—80) engelsk Digter. Hans hovedværk er det læmiste Fæstedigt Hudibras, der satiriserer over Independenterne og Presbyterierne — So learned Taliacotius v. l. v. Saaledes ser den lærde Taliacotius af den hødrige Del af Drægerens Sag Strækker til at erhalte Klæder med, kunstige Klæder, der holdt lige saa længe som deres Uphaasmands Sag; men naar Rods Tid var omme, faldt den sympatetiske Næse af.